

Κοντάκιο, Οίκος και Συναξάρι του Μεγάλου Σαββάτου

/ [Συναξαριακές Μορφές](#)

Ο ενταφιασμός του Χριστού. Τοιχογραφία του 11ου αιώνα. Μονή Οσίου Λουκά, Βοιωτία. Φωτογραφία VatorpaidiFriend.

Διαβάστε τα παρακάτω από την Ακολουθία του Επιταφίου Θρήνου (Όρθρου του Μεγάλου Σαββάτου). Παρατηρήστε ιδιαίτερα τί λένε οι Στίχοι στο τέλος.

Το Κοντάκιον. Ήχος β΄.

Την άβυσσον ο κλείσας νεκρός οράται, και σμύρνη και σινδόνη ενειλημμένος, εν μνημείω κατατίθεται, ως θνητός, ο αθάνατος. Γυναίκες δε αυτόν ήλθον μυρίσαι, κλαίουσαι πικρώς και εκβοώσαι· τούτο Σάββατόν εστι το υπερευλογημένον, εν ώ Χριστός, αφυπνώσας, αναστήσεται τριήμερος.

Αυτός που περιώρισεν εις ωρισμένον τόπον την απέραντον θάλασσαν (η οποία κάποτε εκάλυπτεν ολόκληρον την γην,) εμφανίζεται νεκρός και εναποτίθεταθ ο αθάνατος εις μνημείον ως θνητός, αφού προηγουμένως ετυλίχθη με σινδόνα (σάβανον) και ηλείφθη με νεκρικά αρώματα. Γυναίκες δε ήλθον εις τον τάφον (μετά το Σάββατον, κατά τα εξημερώματα της Κυριακής,) δια να Τον αλείψουν με αρώματα, κλαίουσαι πικρώς και κραυγάζουσαι: Η σημερινή ημέρα (η μετά το Σάββατον, η Κυριακή, και όχι το Σάββατον των Ιουδαίων,) είνε πράγματι το ευλογηθέν κατ' εξοχήν υπό του Θεού Σάββατον (δηλαδή η αληθινή ημέρα εορτασμού)· επειδή κατά την ημέραν αυτήν (της Κυριακής) ο Χριστός, αφού εκοιμήθη τον ύπνον

του θανάτου, θα αναστή (εκ των νεκρών), διότι συνεπληρώθησαν αι τρεις ημέραι. [\(περισσότερα...\)](#)